

Ijsduiken anno 2009

Reden tot klagen?

Een ijsduik in de Put van Ekeren. Foto: Frankie Van Remoortel

De eerste maanden van het jaar waren behoorlijk koud. Zo koud zelfs dat sommigen niet alleen dromden van ijsduiken, maar dit ook deden!

Veel mensen vonden de voorbije winter vreselijk koud. Zeker als ze die vergeleken met de winter van het jaar voordien. In februari 2008 noteerde het KMI immers geen enkele winterse dag waarbij de maximumtemperatuur niet boven het vriespunt kwam. In de krokusvakantie vorig jaar was het al lekker terrasjesweer. Kortom, warme herinneringen aan een zachte winter, die nog vers in ons geheugen liggen. Maar de voorbije harde winter leidde al snel tot veel weekklaag.

Maar niet iedereen klaagde: kinderen konden een paar keer met sneeuwballen gooien, beroepsfotografen fleurden de nieuwsbladen op met allerlei winterse tafereeltjes, amateurfotografen keken uit naar die ultieme winter-snapshot, ijsschaatsers haalden - met of zonder de toelating van de burgemeester - hun hartje op, af en toe zag je zelfs een langlaufer in het park, ...

Toen het al dagen aan het vriezen was en de meesten begonnen te denken aan de hoge verwarmingsfacturen, begonnen enkele duikers te dromen. Zelfs duikers met jaren ervaring konden maar terugblikken op een enkele keer dat ze zoiets gedaan hadden. En nu leek het alsof het opnieuw zou lukken. De spanning was bijna zo groot als die in Nederland voor de Elfstedentocht. Misschien lukt het dit jaar...?

Door het constant vriezen kwam er dag na dag een laagje ijs bij. Tot de dag dat het ijs dik genoeg was om de vele duikers te kun-

nen dragen. Het moment om met het maken van gaten te beginnen, brak aan. Diverse duikplassen, verspreid over heel België, waren voldoende dichtgevroren om een ijsduik te wagen. Zelfs in de Oosterschelde had een aantal duikers het geluk om de bodem onder een frivool pelletje ijs te verkennen.

Rekening houdend met bepaalde regels en voorschriften - die goed uitgelegd zijn in het veiligheidsreglement - is een ijsduik veilig, gezond en bovenal een uitzonderlijke ervaring. Wel moet je persoonlijk de koude en het claustrofobische gevoel van een hindernis boven je hoofd overwinnen voor je echt kunt genieten van de uitzonderlijke duikervaring. Eerlijkheid gebiedt te

zeggen dat niet iedereen hierin slaagt. En dat is niets om beschaamd over te zijn. Een goede duiker kent immers zijn grenzen en durft dat ook toe te geven. Je gaat vooral onder het ijs voor de sfeer van het getemperde licht dat door de ijslaag schittert. Als een aaneenschakeling van prisma's wordt het licht gebroken in elementaire kleuren. Je bekijkt de zon als door facetogen. Diep hoeft je niet te gaan, want op de bodem is er geen verschil tussen met of zonder een dikke laag ijs boven je. Lang duiken is ook niet nodig om dit prachtige lichtspel te aanschouwen, maximum een half uurtje.

Zo geraken noch jij, noch je veiligheidsploeg die boven water waakt, onderkoeld.

Een ijsduik in Waasmeer. Foto: Frankie Van Remoortel.

Maximum een half uurtje duiken. Zo geraken noch jij, noch je veiligheidsploeg onderkoeld. Foto: Frankie Van Remoortel.

De duikers zijn via een veiligheidslijn verbonden met de veiligheid op de kant en onderling zijn ze verbonden met een buddyline. Foto: Ireen Loots.

Je gaat vooral onder het ijs voor de sfeer van het getemperde licht dat door de ijslaag schittert. Foto: Frankie Van Remoortel.

De veiligheidsploeg staat paraat en de veiligheidslijn kan gevierd worden. Foto: Ireen Loots.

Als een aaneenschakeling van prisma's wordt het licht gebroken in elementaire kleuren. Je bekijkt de zon als door facetogen. Foto: Frankie Van Remoortel.

De veiligheidsploeg wacht ongeduldig tot haar beurt is om te duiken. Foto: Ireen Loots.

Met een volgelaatsmasker is een ijsduik nog comfortabeler. Foto: Ireen Loots.

Zelfs zij die met een natpak doken komen tevreden boven. Foto: Ireen Loots.

Net zoals bij alle andere wintersporten is het best gezellig na de ijsduik. Foto: Ireen Loots.

En natuurlijk gaat het er na het duiken onder het ijs net zoals bij alle andere wintersporten gezellig aan toe. Sterke verhalen, het gemeenschappelijk trotseren van de kou en de warme, al dan niet geestrijke, dranken zorgen steevast voor een gezellig 'après-gevoel'. Jammer genoeg beseffen we daarbij dat de volgende editie waarschijnlijk pas over jaren zal plaatsvinden. Maar we blijven hopen ■

Een droogpak is zeker geen overbodige luxe, bij een ijsduik. Foto: Ireen Loots.

Had je vroeger meer kans op een dichtgevroren duikplaats? Foto uit het NELOS-archief: ijsduik in Vodelee, in 1959.

Sommige niet-ijsduikers bleven klagen over de koude temperaturen. Maar hadden ze eigenlijk wel reden tot klagen? Waren het niet eerder de smachtende ijsduikers die moesten klagen? Het was immers al meer dan 5 jaar geleden dat we nog eens onder ijs een natuurlijke lichtshow konden bekijken. Toen dreeven er zelfs ijsshotsen in de Oosterschelde! Als je even naar de tijd van onze grootouders kijkt, dan hadden de niet-duikers en koude vrezende duikers reden tot klagen. Zij kregen het pas zwaar te verduren!

- 20 februari 1929: min 19°C in Oostende en op de Noordzee drijven ijsshotsen.
- Februari 1942: 17 sneeuwdagen en elke dag van de maand februari is er bitende vrieskou. De binnenwateren vriezen dicht. Pas op 14 maart wordt het beter.
- 24 februari 1956: min 25°C in Rochefort en een meter sneeuw in de Hoge Venen. De koudste februarimaand van de eeuw.
- Februari 1963: de Noordzee befrist andermaal dicht.

Dus beste niet-ijsduikers, jullie hadden de laatste jaren en ook dit jaar niet echt te klagen... Wij, occasionele ijsduikers, echter wel (toegegeven, dit jaar iets minder). Want van ons mag het ieder jaar een periode barkoud zijn. Zo zijn we zeker dat we elke winter van een ijsduikje kunnen genieten!

TEKST: PATRICK VAN HOESERLANDE & IVO MADDER

FOTO'S: FRANKIE VAN REMOORTELT & IREEN LOOTS